

USTAWA

z dnia 21 grudnia 1962 r.

o zmianie dekretu o niektórych podatkach i opłatach terenowych.

Art. 1. W dekreście z dnia 20 maja 1955 r. o niektórych podatkach i opłatach terenowych (Dz. U. z 1955 r. Nr 21, poz. 136 i z 1958 r. Nr 44, poz. 218) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2:

- a) w ust. 1 skreśla się wyrazy „podatek miejski”,
- b) skreśla się ust. 3;

2) w art. 3 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Uchwała rady narodowej, wprowadzająca podatek od posiadania psów oraz podatek od spożycia w nocnych lokalach rozrywkowych, powinna zawierać określenie podatku, wysokość stawek oraz termin płatności.”;

3) w art. 6:

- a) w ust. 1 dodaje się nowy pkt 15 w brzmieniu:
„15) nieruchomości stanowiące własność Państwa i pozostające w zarządzie organów prezydów rad narodowych.”;
- b) w ust. 2 pkt 1 lit. a) dodaje się na końcu zdanie:
„korzystają jednak ze zwolnienia nieruchomości lub ich części wymienione w ust. 1 pkt 2 zajęte na kluby, w których prowadzona jest zamknięta działalność gastronomiczna nie obliczona na zysk wyłącznie dla zaspokojenia potrzeb członków organizacji.”;

4) w art. 8:

- a) ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:
„1) dla budynków wynajętych lub wydzierżawionych — czynsz za rok podatkowy z tytułu najmu lub dzierżawy.”;
- b) ust. 1 pkt 4 otrzymuje brzmienie:
„4) dla gruntów wymienionych w art. 5 — powierzchnia w m² tych gruntów, a dla gruntów wydzierżawionych — czynsz; gdyby jednak podatek obliczony od czynszu był niższy niż obliczony od powierzchni w m² — podstawę opo-

datkowania tych gruntów wydzierżawionych stanowi powierzchnia w m².”;

c) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Jeżeli wynajmujący, będący osobą fizyczną lub podmiotem gospodarki nie uspołecznionej, pobiera czynsz od osób fizycznych lub podmiotów gospodarki nie uspołecznionej w kwocie niższej od wynikającej z przepisów o najmie lokali albo oddaje tym osobom budynek lub jego część w bezpłatne używanie, podstawę opodatkowania przyjmuje się w wysokości wynikającej z przepisów o najmie lokali.”;

5) w art. 9:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

- „1. Podatek w stosunku do podstawy opodatkowania wynosi od budynków lub ich części:
  - 1) gdy podstawę opodatkowania stanowi pełna wartość budynku, będąca podstawą amortyzacji (art. 8 ust. 1 pkt 2) — 0,8%;
  - 2) od wynajętych lub wydzierżawionych budynków lub ich części pozostających we władaniu jednostek budżetowych, podmiotów gospodarki uspołecznionej oraz organizacji politycznych, społecznych, zawodowych — 25%;
  - 3) od wynajętych lub wydzierżawionych budynków użytkowych, stanowiących własność osób fizycznych lub osób prawnych, nie będących podmiotem gospodarki uspołecznionej, jeżeli najemca lub dzierżawca całego budynku będący podmiotem gospodarki uspołecznionej zobowiązał się do wykonywania remontów zarówno bieżących, jak i kapitałnych — 25%;
  - 4) od budynków lub ich części, stanowiących własność osób fizycznych lub osób prawnych nie będących podmiotami gospodarki uspo-

łącznionej z wyjątkiem budynków wymienionych w pkt 5:

- a) nie wynajętych lub nie wydzierżawionych, a zajętych przez właściciela na cele użytkowe — 25%
  - b) nie wynajętych lub nie wydzierżawionych, a zajętych przez właściciela na cele mieszkalne, jeżeli właściciel budynku należy do kategorii osób, o których mowa w art. 4 dekretu z dnia 28 lipca 1948 r. o najmie lokali (Dz. U. z 1958 r. Nr 50, poz. 243 i z 1959 r. Nr 10, poz. 59) — 25%
  - c) wynajętych lub wydzierżawionych na cele mieszkalne, jeżeli należny czynsz ustala się według przepisów art. 4 dekretu o najmie lokali — 25%
  - d) nie wynajętych, a zajętych przez właściciela na cele mieszkalne, jeżeli należy on do kategorii osób, określonej w art. 2 dekretu o najmie lokali — 80%
  - e) wynajętych lub wydzierżawionych na cele mieszkalne, jeżeli należny czynsz ustala się według przepisów art. 2 dekretu o najmie lokali — 80%
  - f) wynajętych lub wydzierżawionych na cele użytkowe — 85%
- 5) od budynków nie wynajętych i nie wydzierżawionych, wyłączonych spod przepisów o publicznej gospodarce lokalami, stanowiących własność osób fizycznych i zajętych w całości przez właściciela:
- a) położonych na obszarze gromad — 25%
  - b) położonych w miastach i osiedlach, zajętych na cele mieszkalne, jeżeli właściciel należy do kategorii osób, określonej w art. 4 dekretu o najmie lokali — 225%
  - c) położonych w miastach i osiedlach, zajętych na cele mieszkalne, jeżeli właściciel należy do kategorii osób, określonej w art. 2 dekretu o najmie lokali — 45%
  - d) położonych w miastach i osiedlach i zajętych na cele użytkowe — 85%
- 6) od gruntów wydzierżawionych — 25%.”

b) dodaje się nowe ust. 4 i 5 w brzmieniu:

„4. Jeżeli najemcy lokali w budynkach, o których mowa w ust. 1 pkt 4 lit. e) i f), zalegają z czynszem, podatek od nieruchomości przypadający na części budynku zajęte przez najemców zalegających z czynszem może być ściągany od tych najemców. Przepisu tego nie stosuje się, jeżeli wynajmujący nie skorzysta z prawa żądania eksmisji w myśl art. 16 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 30 stycznia 1959 r. — Prawo lokalowe (Dz. U. z 1962 r. Nr 47, poz. 227) niezwłocznie po powstaniu tego prawa albo też nie popierał sprawy o eksmisję.

5. Podatek od budynków lub ich części, wymienionych w ust. 1 pkt 4 lit. d), e) i f), w części przekraczającej 25% podstawy opodatkowania, przeznaczony jest na pokrycie kosztu remontów i od-

budowy budynków, przewidzianego w rozdziale 2 ustawy z dnia 22 kwietnia 1959 r. o remontach i odbudowie oraz o wykańczaniu budowy i nadbudowie budynków mieszkalnych (Dz. U. Nr 27, poz. 166). O sumę wpłat tej części podatku zmniejsza się obciążenie podatników z tytułu kosztów poniesionych przez Państwo na remonty i odbudowę budynków lub ich części, od których podatki te zostały wpłacone.”;

- 6) w art. 11 dodaje się na końcu zdanie:
„Rada Ministrów może również w drodze rozporządzenia ustalać zasady stosowania ulg i zwolnień od podatku od nieruchomości.”;
- 7) po art. 11 dodaje się nowy art. 11^a w brzmieniu:
„Art. 11^a. Rada Ministrów może w drodze rozporządzenia ustalić inną wysokość procentową podatku od nieruchomości od budynków lub ich części, nie mniej jednak niż 25% podstawy opodatkowania.”;
- 8) w art. 13 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się nowy ust. 2 w brzmieniu:
„2. Obowiązek podatkowy unormowany w ust. 1 nie dotyczy jednak osób zajmujących lokale we własnych budynkach wymienionych w art. 9 ust. 1 pkt 5, z wyjątkiem budynków związanych z gospodarstwem rolnym, o których mowa w art. 14 ust. 2.”;
- 9) w art. 14 dotychczasowy ust. 2 oznacza się jako ust. 3 i dodaje się nowy ust. 2 w brzmieniu:
„2. Miejskie rady narodowe oraz rady narodowe osiedli mogą wprowadzić podatek od lokali w wysokości do 50% stawek określonych w art. 19 również od lokali zajętych przez właściciela budynku na cele mieszkalne, a znajdujących się w budynkach związanych z gospodarstwem rolnym i położonych na terenie miast i osiedli.”;
- 10) art. 19 otrzymuje brzmienie:
„Art. 19. 1. Podatek wynosi:
  - 1) od lokali mieszkalnych:
    - a) od których czynsz z tytułu najmu pobiera się na podstawie art. 4 dekretu o najmie lokali albo według tych zasad ustala się wartość czynszową — 200%
    - b) w pozostałych przypadkach — 20% podstawy opodatkowania,
  - 2) od lokali użytkowych:
    - a) zajętych przez spółdzielnie na wyodrębnione zakłady świadczące usługi dla ludności, na zakłady przemysłu gospodniego oraz na działalność kulturalno-oświatową — 30%
    - b) zajętych przez spółdzielnie na zakłady gastronomiczne nie prowadzące sprzedaży napojów alkoholowych o mocy powyżej 18% — 15%
    - c) zajętych przez podmioty gospodarki nie uspołecznionej na zakłady gastronomiczne, nie prowadzące sprzedaży napojów alkoholowych o mocy powyżej 18%, położone w miejscowościach o liczbie mieszkańców do 25.000 — 30%

d) w pozostałych przypadkach — 60% podstawy opodatkowania.

2. Obniża się o 50% stawkę podatku od lokali zajętych przez podmioty gospodarki nieuspołecznionej na zakłady rzemieślnicze świadczące usługi dla ludności, jeżeli od tych lokali pobierany jest czynsz według tabel stawek czynszowych bez obniżki bądź obniżka nie przekracza 20% tych stawek.
3. Właściwe miejskie rady narodowe (rady narodowe osiedli) mogą w drodze uchwał dla poszczególnych grup podatników lub kategorii lokali obniżać stawki określone w ust. 1, nie więcej jednak niż o 50%.”;

11) w art. 21 skreśla się ust. 2;

12) w art. 22:

a) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) w zakresie i na warunkach określonych w obowiązujących Polskę umowach międzynarodowych — zarejestrowane za granicą pojazdy mechaniczne czasowo wprowadzone na obszar Polski na pobyt nie dłuższy niż 12 miesięcy,”

b) pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) kajaki i łodzie, służące celom sportowym i turystycznym oraz jachty kilowe o charakterze wyczynowym zarejestrowane w komitetach kultury fizycznej,”

c) pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7) konie będące w posiadaniu podatników podatku gruntowego, z wyjątkiem przypadków, gdy podatnicy ci podlegają podatkowi obrotowemu od przychodów osiąganych z furmaństwa.”;

13) w art. 23:

a) w ust. 1 skreśla się pkt 9, a dotychczasowe pkt 10 i 11 otrzymują kolejną numerację 9 i 10,

b) w ust. 1 w pkt 9 po wyrazie „towarów” dodaje się wyrazy „i osób”;

c) w ust. 1 pkt 10 otrzymuje brzmienie:

„10) od koni ponad 2 lata.

a) na obszarze miast i osiedli — 300 zł

b) na pozostałym obszarze — 150 zł.”;

d) w ust. 2 liczba „11” zastępuje się liczbą „10”;

e) dodaje się nowy ust. 5 w brzmieniu:

„5. Dla środków transportowych o napędzie ropnym opłaty określone w ust. 1 pkt 1—3 podwyższa się o 50%.”;

14) art. 33 otrzymuje brzmienie:

„Art. 33. 1. Opłatę uzdrowiskową pobiera się w miejscowościach będących stacjami klimatycznymi lub posiadających cieplice, źródła lecznicze albo kąpieliska morskie.

2. Rady narodowe stopnia wojewódzkiego, po uprzednim uzgodnieniu przez prezydium tych rad z Ministrem Zdrowia i Opieki Społecz-

nej, określają i ogłaszają w dziennikach wojewódzkich miejscowości, w których pobiera się opłatę uzdrowiskową.”;

15) skreśla się „Dział VII”;

16) skreśla się „Dział IX”.

Art. 2. Minister Finansów ogłosił w Dzienniku Ustaw jednolity tekst dekretu z dnia 20 maja 1955 r. o niektórych podatkach i opłatach terenowych (Dz. U. Nr 21, poz. 136) z uwzględnieniem zmian wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem wydania jednolitego tekstu i z zastosowaniem ciągłej numeracji działów, artykułów, ustępów i punktów.

Art. 3. 1. W dekrete z dnia 28 lipca 1948 r. o najmie lokali (Dz. U. z 1958 r. Nr 50, poz. 243 i z 1959 r. Nr 10, poz. 59) skreśla się dział III.

2. W ustawie z dnia 22 kwietnia 1959 r. o remontach i odbudowie oraz o wykańczaniu budowy i nadbudowie budynków mieszkalnych (Dz. U. Nr 27, poz. 166) przez wpłaty na Fundusz Gospodarki Mieszkaniowej i środki Funduszu Gospodarki Mieszkaniowej rozumie się od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy wpłaty podatku od nieruchomości w części przeznaczony na remonty i odbudowę budynków. Wpłaty na Fundusz Gospodarki Mieszkaniowej dokonane w okresie przed wejściem w życie niniejszej ustawy podlegają zaliczeniu na koszty remontów i odbudowy budynków na zasadach i w trybie określonych w ustawie z dnia 22 kwietnia 1959 r. Zaległości we wpłatach na Fundusz Gospodarki Mieszkaniowej za okres przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stają się zaległościami w podatku od nieruchomości, jednak wpłaty uiszczone na poczet tych należności zalicza się na tę część podatku, która jest przeznaczona na remonty i odbudowę budynków.

3. W ustawie z dnia 1 lipca 1958 r. o dochodach rad narodowych (Dz. U. Nr 44, poz. 214) skreśla się: w art. 2 pkt 1 — lit. h) i w pkt 2 — lit. d) i g), w art. 4 ust. 1 — pkt 3 i 5, w art. 5 ust. 1 — pkt 4, 10 i 12, w art. 7 ust. 1 — pkt 8, 14 i 16.

4. W art. 10 ust. 2 pkt 3 dekretu z dnia 30 czerwca 1951 r. o podatku gruntowym (Dz. U. z 1955 r. Nr 23, poz. 143, z 1956 r. Nr 55, poz. 251 i z 1957 r. Nr 32, poz. 140) liczbę „12%” zastępuje się liczbą „15%”.

5. W odniesieniu do budynków lub ich części wymienionych w art. 8 ust. 1 pkt 2 dekretu o niektórych podatkach i opłatach terenowych, a stanowiących własność podmiotów gospodarki uspołecznionej, które nie zostały zobowiązane do dokonania przeceny wartości środków trwałych, podatek od nieruchomości w stosunku do podstawy opodatkowania wynosi — do czasu nałożenia tego obowiązku i dokonania takiej przeceny — 1,5%.

Art. 4. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1963 r.

Przewodniczący Rady Państwa: **A. Zawadzki**
Sekretarz Rady Państwa: **J. Horodecki**